

Inv. nr. 73/1979

FRAGMENT AF EN MARMORFRISE

AFGHANISTAN, GHAZNA; CA. 1100

H: 38; B: 62; D: 6 CM

Efter ghaznavidernes fald og deres paladseres ødelæggelse, blev relieffer som dette genanvendt i nyere bygningsværker, gerne som rått byggemateriale, hvor udsmykningen var dækket. Relieffets dekoration er ganske atypisk i en muslimsk sammenhæng, men den er til gengæld et stærkt vidnesbyrd om den store indflydelse, den indiske kultur udøvede på den ghaznavidske.

Den nøgne danserinde i venstre side er en mindre forfinet version af de stærkt erotiske figurer, der kendes fra hinduistisk kunst. Dertil kommer, at motivet "det jagende dyrepår" som var meget yndet i middelalderlig islamisk kunst, her optræder i en særlig variant: En indisk elefant, proportioneret som en hjort eller en hare, forfølges af en bjørn.

Publiceret i:

Kjeld von Folsach: *Islamisk kunst. Davids Samling*, København 1990, kat.nr. 273;

Kjeld von Folsach, Torben Lundbæk og Peder Mortensen (red.): *Sultan, shah og stormogul: den islamiske verdens historie og kultur*, Nationalmuseet, København 1996, kat.nr. 247;

Kjeld von Folsach: *Kunst fra islams verden i Davids Samling*,
København 2001, kat.nr. 394;
Catherine B. Asher: *Delhi's Qutb complex : the minar, mosque and
Mehrauli*, Mumbai 2017, fig. 1.7, s. 18;